

Perekond ebamagun *Mecnopsis*

Ebamaguna perekonda kuulub ligikaudu 45 liiki, mis looduslikult kasvavad Kagu-Aasia mäestikes, Põhja-Ameerika läänesosas ning Lääne-Euroopas.

Ebamagunad on ühe- kuni kaheaastased, harvem mitmeaastased rohttaimed, kollase piimmahlaga. Lehed on neil terveservalised, hõlmised või sulglõhised, vahelduvad. Õied on kollased, sinised või lillad, väga harva valged.

Ebamagunaid paljundatakse vaid seemnetega. Seemned külvatakse kevadel või sügisel kasvukohale. Noored taimed hakkavad õitsema 2. kasvuaastal.

Bailey' ebamagun *Meconopsis betonicifolia*

Kõrgus: 35-80 cm

Õied: taevassinised, asetsevad tipmises õisikus

Õitsemise aeg: juuni II – juuli II

Lehed: pikad, munajassüstjad, pruunikarvased

Kasvukuju: puhmikjas, püstine

Valgus: päikeseline, poolvarjuline

Muld: niiskemapoolne, huumusrikas, sügavapõhjaline, nõrgalt happeline

Vahekaugus istutamisel: 30-40 cm

kambria ebamagun *Meconopsis cambrica*

Kõrgus: 25-35 cm

Õied: kollased, meenutavad siberi magunat

Õitsemise aeg: juuni II – juuli III

Lehed: sulglõhised, rootsuga

Kasvukuju: puhmikjas, püstine

Valgus: päikeseline, poolvarjuline

Muld: niiskemapoolne, huumusrikas, sügavapõhjaline, nõrgalt happeline

Vahekaugus istutamisel: 30-40 cm

Märkused: annab hästi isekülvi

Pea meeles!

Ebamagunad on lühiealised ja vajavad uuendamist iga 4-5 aasta järel.

Ebamagunad ei talu pikeerimist ega ümberistutamist ja juurekael on tundlikud liigniiske mulla suhtes.

Ebamagunad talvituvad halvasti, talveks võiks ebamagunad kuuseokstega katta.

Ebamaguna taimede ümbrust võiks multšida mineraalse materjaliga, nt killustikuga.

Perekond magun

Papaver

Maguna perekonda kuulub 50 liiki, mis looduslikult kasvavad Euroopas, Aasias, Lõuna-Aafrikas, Austraalias ja Põhja-Ameerika lääneosas. Eestis kasvab 3 liiki.

Magunad on madalad või poolkõrged ühe- kuni mitmeaastased rohttaimed valge piimmahlaga. Varred on neil püstised, lehed hõlmised, sulgjagused või sulglõhised, harva terved. Õied on punased, kollased, lillad, roosad või valged, asetsevad enamasti üksikult vartel, pungana longus.

Magunaid paljundatakse seemnetega, mis külvatakse sügisel avamaale või kevadel kasvuhoonesse. Noored taimed hakkavad õitsema 2. kasvuaastal. Vanemaid puhmikuid võib kevadel, kasvu algul ettevaatlikult jagada.

idamagun

Papaver orientale

Kõrgus: 60-100 cm

Õied: suured, oranžikaspunased, alusel mustade laikudega

Õitsemise aeg: juuni II – juuli I

Lehed: suured, sulghõlmised, karvased, juurmised pika rootsuga; ülemised varrelehed rootsuta

Kasvukuju: puhmikjas, püstine, laiuv

Valgus: päikeseline

Muld: vett hästi läbilaskev aiamuld

Vahekaugus istutamisel: 40-50 cm

siberi magun

Papaver nudicaule

Kõrgus: 25-40 cm

Õied: sidrunkollased, oranžid, valged, punased

Õitsemise aeg: mai II – sügiseste külmadeni

Lehed: juurmise kodarikuna, helerohelised, sulglõhised, karekarvased

Kasvukuju: puhmikjas, püstine

Valgus: päikeseline

Muld: vett hästi läbilaskev aiamuld

Vahekaugus istutamisel: 25-30 cm

Pea meeles!

Magunad on tundlikud ümberistutamise suhtes ning võib aastateks põdema jääda. Magunad on tundlikud liigniiske mulla suhtes.